

opusdei.org

Prelāta vēstule (2018. gada 1. oktobris)

Pateicība par 90. Opus Dei
jubileju

1.10.2018

Mani dārgie bērni!

Lai Jēzus pasargā manas meitas un
manus dēlus!

Rīt paiet 90 gadi kopš 1928. gada 2.
oktobra: “Tajā dienā mūsu Kungs
nodibināja savu Darbu, Viņš radīja
Opus Dei” (*Personiskās piezīmes*, Nr.

306), rakstīja Svētais Hosemarija neilgi pēc tam. Prieks, ar kuru mēs svinam šo jubileju, vienlaikus ir pateicība Dievam, kas pastāvīgi bagātina savu Baznīcu ar dāvanām un harismām: “Pateicieties Kungam, jo Viņš ir labs, jo Viņa žēlsirdība pastāv mūžam!” (Ps 118, 1) Mūsu Tēva priekšā pavērās milzīgs apvārsnis: līdzdarboties, lai visa pasaule samierinātos ar Dievu caur profesionālo darbu un ikdienišķās dzīves apstākļiem.

Apcerēsim Dieva iniciatīvu: Viņš ir Tas, kurš *nodibināja savu Darbu*, un kurš turpina to īstenot. Un, tāpat kā visā Baznīcā, piepildās Evaņģēlija vārdi: “Ar Dieva valstību ir tāpat, kā cilvēks sēklu iesēj zemē. Vai nu viņš gul, vai ceļas naktī, vai dienā, sēkla dīgst un aug, tam nezinot. Jo zeme nes augļus: vispirms stiebru, tad vārpu, beigās pilnu vārpu graudiem.” (Mk 4, 26-28) Svētais Hosemarija no savas puses lika lietā,

ko varēja: intensīvu lūgšanu,
apņēmīgu iekšējo cīņu un
neatmaidīgu apustulisko iniciatīvu.
Tomēr viņš vienmēr bija pārliecināts,
ka viss spēks, kas lika viņam kalpot
dvēselēm, nāca no Dieva: “Es
pateicos Tev, Kungs, ka Tu esi
rūpējies, lai es nepārprotami
saprastu, ka viss ir Tavs: ziedi un
augļi, koks un lapas, un tas dzidrais
ūdens, kas verd mūžīgai dzīvei.
Gratias tibi, Deus!” (*Dialogā ar
Kungu*, 308. lpp.). Dieva žēlastības
prioritāte tikpat reāla ir katra
kristieša dzīvē, katra vīrieša un
katras sievietes dzīvē.

Papildus Dieva dāvanas apcerēšanai
atjaunosim mūsu pateicību Dievam
par to, ka Viņš ir vēlējies paļauties uz
mums, lai padarītu mūs par saviem
līdzstrādniekiem (sal. 2 Kor 6, 1),
neskatoties uz mūsu mazumu.
Dažreiz var šķist, ka patiesībā mūsu
loma Dieva plānos nav būtiska; taču,
Viņš nopietni uztver mūsu brīvību,

un patiesi rēķinās ar mums.

Padomāsim par to zēnu, kas spēja visu to mazumiņu, kas viņam bija, - piecas maizes un divas zivis - ielikt Jēzus rokās: pateicoties šim dāsnuma žestam, Kristus paēdināja milzum daudz ļaužu (sal. Jņ 6, 1-13). Dievs rēķinās arī ar mūsu atbildi žēlastībai ik dienu, kas sastāv no mazām lietām, kas Viņa žēlastības spēkā kļūst nozīmīgas. Un tādā veidā mēs pieliekam visas iespējamās pūles, lai meklētu Viņu mūsu darbā, lai kalpotu apkārtējiem cilvēkiem, cenšoties skatīties uz viņiem un mīlēt viņus tāpat, kā Viņš to darīja, un lai tūkstoš dažādos veidos gaismu un siltumu, ko Viņš ir ielicis mūsu sirdīs, padarītu klātesošu pasaulē. Tas viss ir mūsu kā Dieva bērnu neliels ieguldījums, ko mūsu Dievs Tēvs izmanto, lai darītu brīnumus cilvēku dvēselēs.

Drīz sāksies Sinode par jauniešiem, ticību un aicinājuma izzināšanu.

Turpināsim lūgties, lūgsim gaismu un ierosmi, lai Jēzus vēstījums turpinātu sasniegt daudzus zēnus un meitenes, un lai viņi nolemtu dāsni sekot Viņam pa dažādajiem ceļiem, kas pastāv Baznīcā. Šī ekleziālā notikuma tuvums Opus Dei dibināšanas jubilejai var palīdzēt mums redzēt savu personīgo aicinājumu ar atjaunotu entuziasmu, kas raksturo jaunu un iemīlējušos sirdi. Mūsu Dibinātājs nekad nezaudēja šo dvēseles jaunību. Viņš gāja cauri daudzām nepatikšanām un ciešanām, bet vienmēr uzturēja jaunu savu mīlestību pret mūsu Kungu. Viņš izpauda viņa dzīvotspējas noslēpumu šādiem vārdiem: “Ikreiz, kad pie altāra lūdzu Dievu, kas man piešķir prieka pilnu sajūsmu (sal. Ps 43 (42), 4), es jūtos jauns un zinu, ka, ja vien palikšu uzticīgs savam Dievam, Mīlestība mani nepārtraukti spēcinās un mana jaunība atjaunosies kā ērglim (sal. Ps 103(102), 5).” (*Dieva draugi*, Nr. 31). Ja

mēs paliksim vienoti ar Kungu, mēs vienmēr būsīm jauni, un Viņš turpinās darīt savu Darbu, mūžam senu un mūžam jaunu, dažādās vietās, kultūrās un laikos.

Cilvēka dzīves mērogā deviņdesmit gadi ir daudz, bet attiecībā uz Opus Dei tas noteikti ir maz. Mēs joprojām esam tikai sākumā. Šī doma var kalpot mums kā atgādinājums par dāvanu, ko mēs saņēmām, un skaisto misiju, ko Kristus ir atstājis mūsu rokās.

Turpiniet mani pavadīt ar jūsu lūgšanām un, galvenais, pavadīsim Svēto Tēvu šajās dienās, lai mēs visi kopā dotos pie Jēzus caur Mariju.

Ar visu manu mīlestību Jūs svētot,

Jūsu Tēvs

Romā, 2018. gada 1. oktobrī

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lv-lv/article/prelata-vestule-2018-gada-1-
oktobris/](https://opusdei.org/lv-lv/article/prelata-vestule-2018-gada-1-oktobris/) (19.02.2026)